

יובל השלשים

לבוא ה' נתן קיזרמן לא"י

למני שלשים שנה הביאה אניה אחת רוסיה להוסיף ארצנו שני חלוצים: הד"ר הלל יפה וה' נתן קיזרמן, שני החני-היובל בחיפה.

בן 27½ שנה היה הצעיר קיזרמן בבואו לא"י; עכשיו הוא בן 57½ שנה, ואולם הרואה את שער זקנו וראשו הלבן, יחשוב בודאי שהוא בן שבעים...

מיד בכואו לארץ, החליט לנישט את חלומו נעוריו — להיות אבר בארץ-ישראל, וקנה לו כרם ברהובות. והימים ימי טיסקין (1891) ורוח ופטרות שורה אז בכל הקפה בארץ, ויפבר פר

קיזרמן את נחלתו מיד ליד. ואולם עד מהרה קנה לו חלק מאדמה, סורסוקי הידועה בעטק-זרעאל שנקנתה אז ע"י מרת, ולא זכה לראות לא אדמה ולא כספו עד היום הזה.

בינתיים נמנה מר קיזרמן לאגרונום מטעם ועד חרצ באודיסה ואחר הדחתנסלות הידועה על המושבה, קוסטיניה" ובריתו של הסקיר ב. נמנה ל. אדמיניסטרטור" על מקומו במושבה זו. אחרי עבור שתי שנים עזב את משרתו זו ונסע לאודיסה. ואולם הפעם הרגיש את עצמו שם כזר, כבמקום נכר, כי לבו נשאר כמורה, וכעבור ירחים אחדים חזר לא"י ושלח את ידו במסחר עם חתנו קרוגליקוב ז"ל, אחד משרידי המשכילים מישנות השטונים, ידידו הקרוב של תרמ"ל וחובב-ציון אמתי וידוע במקומו ברוסיה.

עם פתיחת האם"ק ביפו נמנה לפקיד אתראי במיסר הזה. במשך זמן עבודתו ביפו ידע לקשור יחסים טובים עם הקינסולים רזרים ועטילי ראניות והשחמש בהשמעחו הגדולה לטובת רבים מאחבי לכוניסתם לארצנו בימים הקשים הרם.

כשנוסד סניף הבנק בחיפה, נמנה למנהל רמיסר עד היום הזה. הודות לאישיותו הנאה והעדינה וביחוד לפורת הענין הפכעית המלוה את כל מעשיו, ידע להתחכב ולהתכבד על כל חבריו ופקידיו בבנק, על הצבור העברי וגם על רבים מנכבדי הערבים בחיפה — הופעה בלתי רגילה בארצנו...

במשך שתיכ-עשרה שנות עבודתו בחיפה עמד מר קיזרמן המיד כראש העדה העברית ונהל את כל עניניה ביושר ונדעה. הוא היה נשיא

לשכת ב"ב מדאשית הוסדה, ראש הועד לגני-הילדים, לביה"ס הריאלי, לבנין הטכניקום, לוועד היתומים ועוד ועוד, וככל פרדותיו המרובות בעניני הבנק וצבור המהחלפים, לא היה מתרשל מהשחרלות לכל ענין חשוב ועזר בפעל ומעצח להחמחות המיסדות החוטריים והחרבותיים של העדה העברית בחיפה.

ביחד דברחה פעולתו הצבורית בימי המלחמה. הוא עמד כראש ועד הסיוע האמריקני וועד-הגירה, ובימים ההם היה מרגיש את ישותו הצבורית. דויה רואה בעבודתו כעין כהונה ועבודתו לאיפיה. ואז לא היחה שום טריחה כבודה עליה, ולא ידע ליאונה. והרי סוד גלויו הוא לכל כי מצב המהגרים טיפו שגלו לחיפה היה יותר טוב ממצב יתר המהגרים שבמקומות אחרים,

הודות לעבודתו של מר קיזרמן. חבל מאד שכונן האחרון משך את ידו קצת מעסקנות צבורית בעירו, ואולם יש לקוות כי בקרוב ישוב לעבוד ביתר שאת וביתר עוז.

וראוי לציון כי למרות כל עבודתו הצבורית בארץ במשך שנים רבות וביחוד בימי המלחמה, לא רכש לו כל הון — גם זו הופעה בלתי רגילה בארצנו! — ובשעה שאחרים כמוהו ידעו בימי המלחמה לצוד דגים במים עכורים על שפת הכרמל, להתעשר ולרכש להם היכלים וקרקעות במקימת שונים, מכר מר קיזרמן את ביתו בנירות תורכים להשלום חובותיו. את ביתו מכר, ובמקומו נשארו חובות הרשים לקיום משפחתו הגדולה — זוהי מנת חלקו של עסקן צבורי ישר ורחמים בארץ-ישראל!

אמנם הזקין מר קיזרמן לפני זמנו, ואולם עוד כמו במתניו להמשיך את עבודתו. הן רק בשנותיו האחרונות ידע לסגל לו את השפה העברית בסף ומבזה, כי מר קיזרמן שזכה להיות לפנים מיהו של משוררנו ביאליק לגרמנית, לא קבל חנוך עברי בנעוריו, וע"כ השתדל לתת לבניו ובנותיו בארץ חנוך עברי אמתי במדרשה העברית ביפו ובבית-הספר הריאלי בחיפה.

היום ארוכים וטובים, חיי עבודה פוריה על שדה התחית ורבנין בארצנו — זהו אחלנו חאמיתי וזוהי ברכתנו לחלוצי הזקן שלנו, חרזן יוכל-השלשים לבוא לא"י, הארון נתן קיזרמן י. קרניאל

